

ВЛАДИМИР ВИСОЦКИ ЦИГАНСКИ РОМАНС

Превод от руски: Владимир Левчев, —

chitanka.info

*По ръба на пропастта, над възхитителната урва
аз конете си с нагайка зашлевявам — и ги втурвам.
Нещо въздух не достига: гълтам облак, пия буря...
Чувствам с гибелен възторг: пропадам, падам, не
сънувам!*

*Не препускайте така, коне, поспрете!
Забравете бича — няма жал!
Боже, колко своенравни са конете...
Ще умра неживял, песента недопял.*

*Аз вода ще им наляя,
аз куплета ще допея —
само още миг над пропастта
да оцелея...*

*Ще загина — като пухче ураганът с длан ме смята.
И в галоп ще ме отнасят сутринта в шейната —
леден.
Обуздайте, мои кончета, безумните копита,
удължете малко пътя към приюта ми последен!*

*Не препускайте така, коне, поспрете!
Не, не слушайте бича ми, не!
Боже, колко своенравни са конете...
И не си доживях... Да допея поне...*

*Аз вода ще им наляя,
аз куплета ще допея —
само още миг над пропастта
да оцелея!*

*Но — успяхме: закъснение при бог не е прието.
И защо там пеят ангели със злоба в гласовете?!
Или вече се побърка от ридание звънчето,*

или аз крещя да спрат, да не летят натам конете?!

Не препускайте така, коне, поспрете!

Галопирайте без крила!

Своенравни се оказаха конете...

И не си доживях, и не съм си допял...

Аз вода ще им наля,

аз куплета ще допея —

само още миг над пропастта

да оцелея.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.